

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 138/2013
07.11.2013. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Д.П., због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези чл.61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 799/13 од 21.10.2013. године, поднетом против правноснажних решења Првог основног суда у Београду К 292/2012, Ква. 252/13 од 28.05.2013.године и Апелационог суда у Београду Кж22785/2013 од 18.06.2013. године, у седници већа одржаној 07.11.2013. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 799/13 од 21.10.2013. године, као основан, правноснажна решења Првог основног суда у Београду К 292/2012, Ква. 252/13 од 28.05.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж2 2785/2013 од 18.06.2013. године **УКИДАЈУ** и предмет враћа Првом основном суду у Београду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду К 292/2012, Ква. 252/13 од 28.05.2013. године, утврђено је да окр.Д.П. не подлеже амнестији па се не ослобађа од извршења казне затвора у трајању од једне године на коју је осуђен пресудом Апелационог суда у Београду Кж2 2780/2012 од 11.06.2012. године.

Одлучујући о жалби окр.Д.П. изјављеној против првостепеног решења, Апелациони суд у Београду је решењем Кж2 2785/2013 од 18.06.2013. године одбио жалбу као неосновану.

Против наведених правноснажних решења Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Ктз 799/13 од 21.10.2013. године, због повреде кривичног закона – члан 439. став 1. тачка 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји због учињене повреде закона на штету окривљеног, да укине правноснажно решење Апелационог суда у Београду и предмет врати том суду ради отклањања наведене повреде закона.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости доставио окр.Д.П., Врховни касациони суд је одржао седницу већа, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, о којој није обавештавао РЈТ и окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Одлучујући поводом захтева окр. Д.П. за примену Закона о амнестији првостепени суд је утврдио да окривљени не подлеже амнестији и да се не ослобађа од извршења казне, с обзиром да је за њим било наређено издавање потернице због нејављања на издржавање казне затвора.

Оваквом одлуком првостепени суд је повредио кривични закон на штету окривљеног – члан 4. став 1. Закона о амнестији.

Наиме, одредбом члана 4. став 1. Закона о аменстији прописано је да амнестији не подлежу правноснажно осуђена лица за која је до дана ступања на снагу овог закона наређено издавање потернице због нејављања на издржавање казне затвора или због бекства са издржавања казне затвора.

Према стању у списима предмета за окр.Д.П. је била расписана потерница због нејављања на издржавање казне затвора у трајању од једне године на коју је осуђен правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 2780/2012 од 11.06.2012. године.

Међутим, првостепени суд је очигледно превидео чињеницу да је Закон о амнестији ступио на снагу 17.11.2012., а да је потерница за окривљеним била расписана после ступања тог закона на снагу односно 26.12.2012. године.

Како, дакле, у време ступања Закона о амнестији на снагу за окривљеним није била расписана потерница, а што је један од кумулативно прописаних услова за примену одредбе члана 4. тог закона, то је првостепеним решењем, на штету окривљеног, учињена повреда закона.

С обзиром на то да другостепени суд у жалбеном поступку није отклонио учињену повреду закона, већ је жалбу окривљеног изјављену против првостепеног решења одбио као неосновану, то је иста повреда учињена и другостепеним решењем.

Због наведене повреде кривичног закона учињене на штету окр.Д.П., Врховни касациони суд је усвојио захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца као основан, укинуо првостепено и другостепено решење и предмет враћа првостепеном суду, Првом основном суду у Београду, на поновно одлучивање о захтеву окривљеног за примену Закона о амнестији.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1. ЗКП, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.